פּאריז, [illegible]
נר 4

שפּילקעס

סאטירישער חודש זשורנאל דערשיינט מיט א רעגלמעסיקער פארשפעטיקונג יעדן צווייטן ערשטן
רעדאקטאר א. א. ליבערמאן

כרושטשעוו ווארט מזאל אים אנווייזן ביז וויפל מעג-א-טאן און פון וויפל מעג-א-נישט-טאן

[illegible]

סטאלין האט אויסגעקליבן די פרייהייט

[illegible] פאטער [illegible]
[illegible] יאסיפ וויסאריא
נאוויטש [illegible] איז געבליבן
געניאר [illegible] ביזן טויט [illegible]
נאך [illegible]

אט רעדט [illegible] זיך פון דער
מאסקווער [illegible] אגאסטאזיא פו[illegible]
צעווטראיא [illegible] ראט אויף [illegible]
ופן סטאלי[illegible] אוי גוראט [illegible]
[illegible] פאינענדע [illegible]
ציע

עס איז [illegible] אמת אז [illegible]
[illegible] פון מאזאיי [illegible]
בין [illegible] צוריק [illegible]
[illegible]

[illegible]

דאס איז פארגעקומען אין יאר 2000 – שנת התשס"א

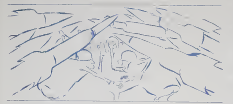

[illegible]

אנגעקומען אין רעדאקציע

[illegible]

נישט מיט ווינען נאר מיט לאכן, וועלן מיר די וועלט איבערמאכן...

וואס הערט זיך אין רוסלאנד ?

[illegible]

א [illegible] וואס איין [illegible] איז דאס

**

[illegible] תפסר [illegible] סודית

**

[illegible]

א פאפ זאגט צו איינעם [illegible] ...אזוי גאר... און וואס וועט זיין [illegible]

*

[illegible] וואלט זיי זענען גוטע נאקעטע און [illegible]

**

א זשורנאליסט [illegible] צום ראבי [illegible]

[illegible] ווי א ווייב

[illegible]

ער איז אוועק נאכן א [illegible]

און די מאמע [illegible]

זי איז אוועק זיך [illegible]

[illegible] נאך פאר דארן.

— ווען קומט דער טאטע צוריק

און א שטער ארום

און די מאמע

מסתמא [illegible]

[illegible]

קורץ און נישט שארף

[illegible]

דער לעבנס-וועג פון א גרויסן יידישן מנהיג

בן גוריון ביי די 30 יאר

— „איך שווער ־יר פאלא, ווי דו זעסט מיך א זעלנער פון יידישן לעגיאן, אז עס ארט מיך ווייניק וואס די ענגלענדער האבן מיך דעגראדירט און געמאכט פאר אוים קאפראל. ווייל אויב איך נעד פעל זיי נישט הייגט פאר א קאפאראר, וועל איך זיי אבער שפעטער געפעלן אלס אנפירער פון א גאנצער יידישער אר־מיי".

בן גוריון ביי די 120

נאך א „יאגא" איבונג

– פאלא, גרייט מיר צו מיין וואקיזע, איך האב באשלאסן צו מאכן א נסיעה איבער דער וועלט. איך וויל זיך איין איבערצייגן צי ארע יידן האבן שוין באקטייש עולה געווען. און אויב איך וועל ערגיץ־ווו דערזעהן א ייד אין נירות, וועל איך אים זאגן, אז ער דאט נאט אין הארצן... זאל ער וויסן..

בן גוריון ביי די 75

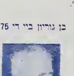

„די וויזיע רעני־ט מיט אונזער שריט אין דער „וואדין" איז פארקניפט מיט "פונוואגען". קיין שום היסטאר־ישע ווערטן גייען נישט לאיבוד. אונזער פאר־גאנגענהייט איז גישט נאר הינטער אונז, נאר אויך אין אונז גופא. מיר גייען פארויס, נישט ווי ליידיקע ביעטער, אר דער אויסגעטרוקנטע ביינער. אן פארם און אן געשטאלט, צו דער אויסגעבענקטער צוקונפט דערנענטערן מיר זיך נישט מיט ליידיקע הענט, א גרויסע און אוראלטע ירושה פון טויזנטער יאר־ן פירן מיר מיט זיך א מתנה פאר די צו־קונפטיקע דורות".

אייער געלט קען אונז ברענגען נוצן

אויב מ־ר האבן נאך ביז א צט נישט אקצעפטירט קיין אבאנענטן אין מיר פארקויפן זיך נישט אין די קיאסקן האבן מיר אבער באטראכט זיך צו ווענדען צו אונזערע חשובע לייענער, ווע־ מען די „פאריזער שפיליקעס" זענען נעד פעלן געווארן. אז זיי זאלן ווערן מיטר שטיצער, דורך באשטייערן זיך מיט א געוויסע סומע. מיר שיקן צו דעם צוועק אייך מיט א מאנדאט אויסצופילן — נישט מיט וויצן, נאר מיט ציפערן און אים אונז אזוי גיך ווי מעגלעך צוריק שיקן.

אין א מאסקווער שולע

דער לערער דערקלערט פאר די יונגע שילער אין 5 יאר ארום וועט מען פון ראטנפאר־באנד קענען פארן צו דער לבנה, צום מארס. דאס עפין צו שטעלן פראגן?

דער קליינער מאיסיי איזאקאוויטש אבראמאוויטש שטעלט זיך אויף: „און ווען וועט מען קענען פארן קי ן יש־ראל"?

Dir de la Publ
A A LIBERMAN
20, Allee des Bouvreuils a Drancy
(Seine)

IMP 40, rue des Jeûneurs Paris-2e

מזל־טוב יידן, א יידישער אקטיאר איז אלט געווארן 71 יאר

די מעשה ייאס מי דערצי־ילן אייך דא, וואלט געווען זייער א שיינע, ווען נישט דאס וואס זי איז אביסל מאקאב־ריש.

געווען איז דאס אויפן בית עולם באר־ניע, בעת א לוויה פון א באקאנטער יי־דישער אקטריסע. אין סאמע מיטן פון די הספדים, איז צו אונז צוגעקומען א ייד :

— מיין נאמען איז אראנאוויטש. איר קענט דאך מיך...

א פראגע צי איך קען אייך! ווי איז אייער נאמען?

איך היים א־אנאוויטש און איר קענט מיר אפגעבן מזל טוב : איך בין אלט גע־ווארן 71 יאר...

— אזא בשורה קומט איר מיר אנזאגן דא־א? אויף א בית הקברות — און נ־אד ביי א לוויה ?

איך וויל איר זאלט עפעס אנ־ש־ייבן אין ציייטונג וועגן דעם.

— וואס איז דאס פאר א געשעניש. וואס איר ווילט מען זאל שרייבן וועגן דעם אין צייטונג ?

— וואס הייסט ? איר האט עפעס א סך יידישע אקטיא־ן וואס דערלעבן ביז 71 יאר ?...

— אמת... אבער... אפשר איז אייער דערלעבן אזא שיפן עלטער, א באווייז אז איר זענט נישט קיין ספעציעל גרוי־סער סטאר...

—ב'מיין עפעס! פרעגט ביי די אלע אקטיא־ן וואס ליגן דא, צי זיי וואלטן נישט בעסער געוואלט זיין שוואכע אק־טיא־ן און בלייבן לעבן...

— און ווען זיי לעבן, לעבן זיי?

— הבלל, מאנסיע, ס'איז נישט מיין שולד... איך בין אלט געווארן 71 יאר...

— מזל טוב... הלוואי זאלן אלע פאר־ביציירטע אטאמישע באמבעס אלט ווע־ן 71 יאר און מען זאל זיי נישט דא־פן...